

عنوان مقاله:

گزینش چندمنظوره برخی توده های گشنیز (*Coriandrum sativum* L.) بومی ایران برای بهبود هم زمان صفات در رژیم های رطوبتی مختلف

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

پیمان عینی زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

حمید دهقانی - استاد گروه ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

مصطفی خدادادی - دانش آموخته دکتری ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

گشنیز گیاهی یک ساله بوده که مانند هر گیاه زراعی دیگری عملکرد آن تحت تاثیر تنش خشکی قرار می گیرد. این پژوهش به منظور بررسی توده های بومی گشنیز از لحاظ صفات مرتبط با عملکرد و محتوای اسانس میوه و پیشنهاد دو روش گزینش گرافیکی برای ارتقاء چندین صفت کمی و کیفی به طور هم زمان در رژیم های مختلف آبیاری انجام شد. برای این منظور سه آزمایش در رژیم های آبیاری نرمال، تنش خشکی یکباره و تنش خشکی تدریجی هر کدام در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. نتایج نشان داد گزینش بر اساس محتوای کلروفیل و تعداد برگ پایه می تواند به طور هم زمان دو صفت اقتصادی عملکرد میوه و محتوای اسانس میوه را بهبود ببخشد. همچنین گزینش درون اکوتیپ 9 (بوشهر) برای کشت دیم و تولید میوه و اسانس در مناطق دارای تنش خشکی انتهای فصل و گزینش بوته های برتر اکوتیپ 10 (آذربایجان غربی) برای مصرف تازه خوری و تولید میوه و اسانس در شرایط نرمال توصیه شد. گزینش درون اکوتیپ های 3 (فارس)، 4 (اصفهان)، 11 (لرستان)، 14 (اصفهان) و 15 (فارس) و تشکیل جمعیت می تواند در بهبود هم زمان صفات مهم اقتصادی مانند عملکرد اسانس میوه، تعداد برگ پایه و وزن خشک زیست توده، در شرایط آبیاری نرمال و تنش خشکی موثر باشد.

کلمات کلیدی:

بای پلات ژنوتیپ در صفت، تنش تدریجی، تنش یکباره، تنش خشکی، گزینش هم زمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025059>

